

Příloha 1 – Přepis rozhovoru č. 1

Rozhovor č. 1

Jan, 9 let

T: *Co je to kostel?*

R: *Mmm, tak... Já si myslím, že kostel je taková... takové stavení, ve kterém jsou různý knězi a pořádají se tam třeba nějaký mše a můžeš se tam třeba nechat pokřtít. A většinou tam bývá i nějaký oltář.*

T: *Ty už jsi říkal i co se tam děje, to měla být moje další otázka... Co myslíš, že se všechno může v kostele dít? Ty už jsi říkal křest...*

R: *Křest... (přemýšlí)*

T: *A napadne tě ještě něco dalšího?*

R: *Požehnání... A už asi nic jinýho mě nenapadne.*

T: *A k čemu myslíš, že takový kostel slouží? Dokázal bys to popsat, k čemu takový kostel je?*

R: *No, já si myslím třeba jakože... Já to chápu tak, že třeba aby věřící lidi se mohli nechat pokřtít. Třeba i vesnice nebo... A třeba aby v každý vesnici mohla být taky nějaká mše a...*

T: *Aha. A když říkáš vesnice, myslíš, že i třeba ve městech by to mohlo být? Nebo myslíš, že ve městech to není potřeba?*

R: *Já si myslím, že ve městech asi taky... By to jako mohlo být všude.*

T: *A co v takovém kostele všechno můžeš najít? Jestli si dokážeš představit nějaký kostel... Už jsi říkal oltář, myslím, napadne tě ještě něco dalšího?*

R: *Třeba různý sochy, potom... Já nevím, jak se to jmenuje, ale vím, že se tam třeba můžeš nechat v takový dřevěný věci vyzpovídat, to nevím, jak se jmenuje... A potom jsou tam lavice a potom jsou tam nějaký knihy třeba.*

T: *A proč myslíš, že lidé do toho kostela chodí? Proč jdou do toho kostela?*

R: *Já si myslím, že tam choděj jako věřící lidi a jakože třeba aby jim byl třeba Bůh nakloněnej, aby jim třeba odpustil hříchy a aby třeba jako věděl, že jako věří v něho.*

T: *A myslíš, že tam chodí třeba i nevěřící lidé, nebo ti tam nechodí?*

R: *No, já si myslím, že tam můžou jít, protože já jsem třeba nevěřící a normálně tam chodím. Takže jako... A můj táta je taky nevěřící, ale jako věří třeba jako v nějakou vyšší moc. Ne přímo v Boha, ale třeba jakože věří v nějakou vyšší... takže jako jo.*

T: *A kolik lidí, myslíš, chodí do kostela?*

R: *No, tak jak taky do kterýho... Třeba do Pražského Jezulátka chodí určitě víc než třeba... já nevím... do nějaký zapadlý vesnice. Já si myslím, že tak třeba do nějakýho normálního chodí třeba 20 lidí za den.*

T: *A co myslíš, jací jsou ti lidé, kteří chodí do kostela? Ty jsi říkal věřící, zkusil bys je popsat ještě nějak jinak? Jací to jsou lidé nebo co si o nich myslíš?*

R: *Já si myslím jakože věří v toho Boha si o nich myslím.*

T: *A když ti lidé do toho kostela přijdou, co myslíš, že tam dělají?*

R: *Tak můžou se třeba nechat vyzpovídat nebo jdou jenom na mši třeba... Nebo se třeba jdou pokřtít.*

T: *A nenapadne tě ještě nějaká jiná událost, kdy mohou chodit lidi do kostela?*

R: *Třeba nějaký svatby, svátky... Třeba když se tam nějak slavěj... Nebo třeba k Pražskému Jezulátku jen aby ho viděli.*

T: *A jaké svátky myslíš, že se slaví v kostele?*

R: *Já si třeba myslím, že zrovna Velikonoce by se tam mohly slavit. A myslím si, že Vánoce se tam slavěj... A nic víc už mě asi nenapadá.*

T: *A ty jsi byl někdy v kostele?*

R: *Jo, byl. Já si myslím, že dvakrát nebo třikrát u Pražského Jezulátka se školou na výletě. A pak jsem byl v dalších hromady... Třeba v nějakých malých. Třeba jsem byl u... já nevím... třeba teď mě žádný nenapadá. Třeba teďka jsme tady na chalupě a my máme takovej krásnej výhled na malej kostelíček s věží. Jako v moc jsem jich nebyl, ale v nějakých jsem byl.*

T: *V nějakých jsi byl... A říkal jsi tedy, že se školou jsi byl v kostele, tak to jste to měli se školou domluvené...*

R: *No jo, protože to byla jako nějaká akce a bylo to tam zajímavý.*

T: *A když jsi byl s někým jiným v kostele, tak s kým jsi tam šel?*

R: *S rodičema jinak ne asi...*

T: *A proč jste tam šli?*

R: *Protože to byla třeba nějaká trasa výletu. Že jsme jeli k nějakému kostelu třeba že tam byla hezká příroda, tak jsme se podívali do toho kostela, co v tom je. Nebo teďka mě napadlo, že hodně jezdíme do kostela Křemešník na horu Křemešník. Protože nám se tam hrozně líbí a roste tam hromady hub. Vždycky se vracíme s plnými košíky a jako je to tam hezký.*

T: *Takže jsi byl v tom kostele se podívat už víckrát?*

R: *Jo, v tom Křemešníku jsem byl hodněkrát.*

T: *A když jsi říkal, že jste byli se školou v kostele Pražského Jezulátka, tak vzpomeneš si, jestli ses tam dozvěděl něco zajímavého nebo tam pro tebe nic nového nebylo?*

R: *Třeba tam pro mě bylo nového, že se třeba mění šaty podle ročních období, to bylo takový zajímavý... Mmm, potom, že mu třeba dávají, jako věnují šaty třeba z celého světa, to mě taky hodně zaujalo. Tam myslím si i bylo třeba i od Marie Terezie nebo od někoho... To mě tam hodně zaujalo.*

Příloha 2 – Přepis rozhovoru č. 2

Rozhovor č. 2

Týna, 9 let

T: *Co je to kostel?*

R: *Já si to představuju, že to je taková hodně stará budova, která je vlastně v každém jakoby městě nebo nějakým větším... A že tam chodí křesťané se třeba modlit, mají tam třeba mše a je tam určitě taky oltář...*

T: *A zkusila bys vymyslet, co se v tom kostele může dít kromě té mše?*

R: *Pak jsou tam třeba... Třeba se tam křtí miminko, potom tam jsou třeba různé sošky. Pak může být třeba v barokním stylu ten kostel... A potom... Tam vlastně dělá kněz, ten třeba může něco světit. Třeba o Velikonocích tam může světit třeba mazanec nebo nějaký pečivo.*

T: *A napadne tě, co v tom kostele můžeš najít? Říkala jsi sochy, oltář... Napadne tě ještě něco dalšího?*

R: *Můžou tam být třeba nějaký obrázky, třeba jak byl ukřižován Ježíš. Potom tam může být... Pak jsou tam nějaký takový židle speciální, kde vlastně ti lidi seděj a třeba poslouchaj tu mši. Pak tam můžou bejt nějaký sošky těch andělů a pak tam je taková jakoby mísa, kde je svěcená voda. A když tam vlastně přijdu, tak třeba si namočím prst do té vody a pak vlastně si dám na sebe ten prst nebo nějak takhle...*

T: *Říkala jsi, že tam jsou sochy. Čeho to jsou sochy, myslíš? Říkala jsi andělíčky, může to být ještě něco jiného?*

R: *Tam může bejt ještě třeba Ježíše socha mě napadlo... No a asi už mě nic jinak nenapadá.*

T: *A proč myslíš, že ti lidé chodí do kostela? Jaký mají důvod tam jít?*

R: *Určitě se tam modlí, pak tam maj tu mši. Potom se třeba chodí i dívat na ty sochy třeba. Nebo i právě když třeba je křest někoho, třeba miminka nebo dospělýho člověka. Pak třeba o Vánocích tam čte kněz z Bible, tak to chodí poslouchat a tak...*

T: *A jací jsou ti lidé, kteří tam chodí? Dokázala bys je nějak popsát?*

R: *Tak jsou to křesťané si myslím... A jsou věřící, že věří vlastně v Boha. Takže třeba hodně slaví Velikonoce a Vánoce. Velikonoce - narození Krista a...teda Vánoce - narození Krista a Velikonoce - ukřižování Krista. A to už je asi všechno.*

T: *A myslíš, že tam chodí i lidé, kteří jsou nevěřící? Můžou také chodit do kostela nebo nemůžou?*

R: *Mmm, já si myslím, že tam můžou chodit, ale že moc tam nechoděj.*

T: *A proč myslíš, že tam moc nechodí?*

R: *Protože vlastně jak jsou nevěřící, tak třeba je nezajímá ta mše nebo třeba ty obřady a tak.*

T: *A myslíš, že by mohli mít nějaký jiný důvod ti nevěřící lidé, proč jít do kostela?*

R: *No, tak třeba... Třeba se jim něco nedaří, tak se tam třeba chtějí pomodlit.*

T: *Kromě toho, že se lidé chodí do kostela modlit nebo tam jdou na tu mši, co jiného tam ještě mohou dělat? Co se může v kostele ještě dít?*

R: *Přemýšlím, ale už mě asi nic nenapadá...*

T: *To nevadí, myslela jsem jen, kdyby tě napadlo něco dalšího. A ty jsi někdy byla v kostele?*

R: *Ano, my jsme tam byli s paní učitelkou u Pražského Jezulátka. myslím, že dokonce dvakrát, tam jsme měli takový program. Pak jsem byla... Já ráda cestuju, třeba mám i chatu, takže jsem byla i v dalších kostelech, ale už si úplně nevzpomínám, jak se jmenovaly.*

T: *To vůbec nevadí, že si nevzpomínáš, jak se jmenovaly. A když jsi byla v těch jiných kostelech, tak s kým jsi tam šla?*

R: *Byla jsem tam s rodiči a ještě bráchou.*

T: *A proč jste šli do toho kostela?*

R: *Protože jsme byli...Třeba jsme byli v Pardubicích, myslím, tam jsme procházeli to město, tak jsme se šli podívat i na ten kostel, abychom ho viděli. A potom ještě jsme tam byli, protože tam měli nějakou výstavu obrazů, takže proto jsme tam byli.*

T: *A znáš třeba někoho, kdo chodí do kostela pravidelně?*

R: *To neznám.*

Příloha 3 – Přepis rozhovoru č. 3

Rozhovor č. 3

Kateřina, 10 let

T: *Co je to kostel?*

R: *Kostel je takové místo, kam se chodí lidé modlit... Je to většinou takové staré místo. A má často nějaké jméno po někom, třeba kostel sv. Víta.*

T: *A co se v kostele děje? Kromě toho, že se tam lidé chodí modlit...*

R: *No, lidé se tam chodí modlit...a...(přemýšlí). Já nejsem moc dobrá ve vyjadřování, tak nevím, jak to popsat.*

T: *To nevadí, zkus to popsat jakkoliv tě napadne. Myslím, že si zatím vedeš dobře.*

R: *No, my jsme třeba jednou byli v kostele se podívat na Jezulátko se školou a byla tam taková bojovka. Nevím úplně jak to říct nebo popsat...*

T: *Takže jste tam byli na nějakém programu se školou?*

R: *Jo. Ale to si myslím, že se v kostelech normálně neděje.*

T: *A co najdeš v kostele nebo co všechno tam můžeš vidět?*

R: *Není to úplně oltář, ale jako takovej stojánek uprostřed toho kostela...A tam odtud čte farář z takový knihy...z tý...myslím, že je to možná Bible. Ale dřív se nečetlo od toho stojanu, ale jako z takové buňky ze strany, aby to bylo dobře slyšet.*

T: *A myslíš, že od toho stojánku je taky dobře slyšet?*

R: *No, já nevím... Jako my když jsme tam byli, tak tam byl mikrofon, takže určitě jo. Ale jinak si myslím, že by to možná bylo slyšet i bez toho mikrofonu normálně po celém kostele.*

T: *Jací lidé do kostela chodí? Co si o nich myslíš?*

R: *Prostě tam většinou chodí věřící lidé, ale jako je mi to jedno, když je někdo věřící, tak ať je věřící, nevadí mi to a ať do kostela klidně chodí... Jako já nejsem věřící, ale někdy do kostela jdeme, ale nechodím tam jako každou neděli.*

T: *Ty jsi tedy někdy už byla v kostele?*

R: *Byla jsem mnohokrát v kostele právě se školou chodíme do kostela i třeba s rodinou, když jsou nějaké slavnosti. Třeba na Vánoce nebo na Mikuláše... A myslím, že taky na Velikonoce. Že tam chodíme, když jsou slavnosti, třeba na toho Mikuláše myslím, že jsme*

tam byli... A taky jsem byla v kostele na křtinách mojí kamarádky, ale to si moc nepamatuju, protože jsem byla hodně malá, to mi byly třeba 4 roky.

T: Znáš někoho, kdo chodí do kostela každou neděli?

R: Právě ta moje kamarádka ze školky, který jsem byla na křtinách. Ona chodí i do nějaké speciální školy s tím spojené.

T: A co si o tom myslíš? A co myslíš, že si o tom myslí její kamarádi?

R: Je to v pohodě, je to moje kamarádka a ať do kostela jako klidně chodí...Ale nevím, co si o tom myslí její kamarádi, protože chodíme do jiný školy, tak se spolu úplně neznáme.

Příloha 4 – Přepis rozhovoru č. 4

Rozhovor č. 4

Nikola, 10 let

T: *Tak první otázka je, co je to kostel? Jak si to představuješ?*

R: *Takovej křesťanskéj dům... A lidi se tam chodí modlit. A dál nevím.*

T: *A co myslíš, že se v takovém kostele děje?*

R: *Lidi se tam modlí, aby Bůh splnil jejich přání. A...Já toho moc nevím.*

T: *To nevadí, stačí říct jenom co tě napadne. Když tě nic dalšího nenapadne, tak se nic neděje. A k čemu myslíš, že takový kostel slouží? Mohlo by se tam dít třeba i něco jiného než že se tam jdou lidé modlit?*

R: *Že tam třeba nějaký lidi i pracujou a jsou tam třeba ty... Třeba tam někdo bydlí. A třeba tam bydlí ta... Já jsem zapoměla, jak se to jmenuje.*

T: *To nevadí, tak to zkus nějak popsat, jestli to zvládneš.*

R: *Dobře. Chodí v takovým černým, maj na hlavě takovej šátek...*

T: *Myslíš jeptišky?*

R: *Jo.*

T: *Ty by asi mohly u kostela bydlet. A co bys mohla všechno v kostele najít? Co myslíš, že tam všechno je?*

R: *Ten pultík kde se modlí, varhany, židle, Bible... Pak.. Já už toho moc nevím.*

T: *To nevadí, já myslím, že máš dobré nápady. A proč myslíš, že lidé chodí do kostela? Ty jsi říkala, že se tam chodí modlit. Mohli by tam chodit ještě z nějakého jiného důvodu?*

R: *Se třeba pokřtít. A třeba si to tam projít, jak to tam vypadá. Pak třeba si přijít poslechnout písničku na varhanách.*

T: *A jací myslíš, že ti lidé, kteří chodí do kostela jsou? Nebo co si o nich myslíš?*

R: *No... Nevím.*

T: *A zkusila bys popsat, co za lidi chodí do kostela?*

R: *Křesťani?*

T: *A myslíš, že by tam mohli chodit lidé, kteří třeba nejsou křesťané?*

R: *Hmm, jo.*

T: *A co by tam takoví lidé dělali?*

R: *Se tam podívat.*

T: *A ty jsi někdy byla v kostele?*

R: *Jo.*

T: *A s kým jsi tam byla? Proč jsi tam šla?*

R: *S paní učitelkou.*

T: *Takže vy jste byli se školou se podívat v kostele?*

R: *(souhlasně kývá) Čtyřikrát.*

T: *Aha. A co jste tam dělali?*

R: *Podívali jsme se na Jezulátka a měli jsme tam takový úkoly. A procházeli jsme se tam, třeba kam nikdo nesmí moc jako normální lidi, kteří se tam podívají. A byli jsme i na věži nahoře a taky jsme si něco říkali o tom pultíku s mikrofonem.*

T: *A jaká místa jste ještě viděli, na která třeba normálně lidé nemůžou?*

R: *Byli jsme u varhan, byli jsme v tom kostele i na té věži a byla tam taková strašidelná půda, kde byly ty schody hrozně malinký.*

T: *Aha. A bylo tam pro tebe něco zajímavého nebo nového?*

R: *Že to... Že Jezulátka má hodně šatiček a že se obliká třeba podle období, třeba na Vánoce má svoje šatičky.*

T: *A byla jsi někdy v kostele ještě s někým jiným než se školou?*

R: *Ne...*

T: *A znáš třeba někoho, kdo chodí do kostela pravidelně?*

R: *Mmm, moje máma tam dřív chodila pravidelně. A pak moc neznám lidi, kteří tam chodí pravidelně....*

T: *A co bys řekla, že si myslí lidé o tom, když někdo chodí pravidelně do kostela?*

R: *Jdou se pomodlit, podívat se na Jezulátka... A...*

T: *A zkusila bys popsát, co by to třeba mohlo znamenat pro tvoji maminku, že chodila do kostela? Třeba proč tam chodila tvoje maminka?*

R: *Ona tam chodila, aby se modlila, aby se jí něco splnilo. Aby byla třeba zdravá. A taky se tam chodila křtít...*

Příloha 5 – Přepis rozhovoru č. 5

Rozhovor č. 5

Martin, 11 let

T: *Co je to kostel?*

R: *Chodí se tam prostě třeba na svatby nebo se modlit.*

T: *A mohlo by se tam dít třeba ještě něco jiného? Napadne tě ještě něco dalšího?*

R: *Nenapadá...*

T: *To vůbec nevíš, třeba tě ještě něco v průběhu napadne... A co bys v takovém kostele mohl najít? Co tam všechno můžeš vidět?*

R: *Stůl, Poslední večeře s Ježíšem. Ještě to...jak se to jmenovalo... Taková socha Ježíše.*

T: *Aha. A je tam ještě něco dalšího v kostele?*

R: *Nevím.*

T: *A byl jsi ty někdy v kostele?*

R: *Ano, byl. Se školou na expedici.*

T: *A co jste tam dělali se školou?*

R: *Procházeli jsme se tam a úkoly dělali.*

T: *Aha. A bylo tam pro tebe něco zajímavého, dozvěděl ses třeba něco nového?*

R: *Ne...*

T: *A byl jsi někdy v kostele třeba s někým jiným než se školou a s paní učitelkou?*

R: *To si teď nepamatuju.*

T: *A proč myslíš, že chodí lidé do kostela?*

R: *Že věří v Boha.*

T: *A jak bys tedy vysvětlil, proč jdou do toho kostela?*

R: *...(ticho)*

T: *Nebo jací jsou ti lidé, kteří chodí do kostela?*

R: *Nevím.*

T: *Nezkusil bys je nějak popsat? Nebo co si myslíš o lidech, kteří chodí do kostela, ty?*

R: *Že jsou prostě věřící.*

T: *A myslíš, že by mohli chodit do kostela i třeba nevěřící lidé?*

R: *Hm, můžou.*

T: *A proč by tam třeba mohli jít?*

R: *Nevím, ale myslím si, že jo.*

T: *Myslíš si, že by tam mohli chodit, ale nevíš, proč by tam šli?*

R: *Ne.*

T: *Ty jsi říkal třeba, že věřící se tam chodí modlit, tak je tam třeba ještě něco, proč by tam mohli jít nevěřící lidé?*

R: *...(ticho)*

T: *Nebo třeba proč jste šli do toho kostela se školou?*

R: *Nevím, protože jsme tam měli expedici.*

T: *Aha, dobře. A myslíš, že lidé v kostele mohou dělat něco jiného než se modlit?*

R: *Nevím, asi ne.*

T: *Co všechno jsi třeba viděl v tom kostele? Nebo co by se tam mohlo dít kromě modlení?*

R: *Korunování... Ne, to ne...*

T: *Že by tam mohla být nějaká slavnost, myslíš?*

R: *Jo.*

T: *A vzpomeneš si, když jsi v tom kostele byl, co tam všechno bylo? Kdyby ses rozhlédl po tom kostele, co všechno jsi tam mohl vidět?*

R: *Obrazy, sochy a ještě jak se na to hraje nahoře...*

T: *Ten velký nástroj, jak se na něj hraje. Vzpomeneš si, jak se mu říká?*

R: *Ne, to si nepamatuju.*

T: *To jsou varhany.*

R: *Varhany...*

T: *A znáš někoho, kdo chodí do kostela třeba pravidelně?*

R: *Neznám.*

T: *Vůbec neznáš, to nevadí... A myslíš, že v tom kostele třeba někdo pracuje nebo bydlí?*

R: *Jo.*

T: *A kdo to je?*

R: *Když jsme byli na té expedici, tak tam někdo byl.*

T: *A kdo to byl nebo co tam dělal?*

R: *Jak se jmenoval...*

T: *To nevadí, jestli nevíš, jak se jmenoval, ale třeba co tam takový člověk dělá nebo proč tam byl? Bydlí tam nebo tam nebydlí? Nebo tam byl taky na návštěvě jako vy?*

R: *Myslím, že tam byl na návštěvě, ale chvíli tam i jako spal. Třeba týden tam spal...*

T: *A jak ten člověk vypadal?*

R: *Měl takový hnědý... na sobě měl... takovou látku prostě.*

T: *Tak to byl možná nějaký kněz z toho kostela. Napadne tě, co se v tom kostele může dít kromě toho modlení?*

R: *Svatba?*

T: *Hm. A napadne tě ještě nějaká jiná slavnost nebo událost než svatba?*

R: *(kýve, že ne)*

T: *A byl jsi někdy na svatbě v kostele?*

R: *Nene.*

T: *A byl jsi někdy ve škole s někým jiným než se školou?*

R: *Nevím.*

T: *Nevzpomínáš si...*

R: *Ne.*

T: *Kolik lidí, myslíš, že chodí do kostela?*

R: *Jako celkově?*

T: *Klidně. Nebo do jednoho, jak chceš...*

R: *Třeba deset tisíc... Nebo dva tisíce.*

T: *A jací myslíš, že jsou ti lidé, kteří tam chodí? Co si o nich myslíš ty?*

R: *Jsou věřící.*

T: *A zkusil bys je popsat ještě nějak jinak?*

R: *Jen takhle.*

Příloha 6 – Přepis rozhovoru č. 6

Rozhovor č. 6

Dominik, 11 let

T: *Co je to kostel? Jak si ho představuješ?*

R: *Já si představuju kostel jako velkou budovu, která vypadá jako věž taková... A vevnitř jsou pozlacený věci a drahý, který maj prostě hrozně vysokou hodnotu.*

T: *Hm, ty už jsi říkal nějaké věci... Tak napadlo by tě, co všechno můžeš v kostele najít, vidět?*

R: *Sochy pozlacený, obrazy, nějaký oltáře a tak...*

T: *A co myslíš, že se v kostele děje? K čemu takový kostel slouží?*

R: *Mmm, aby se tam lidi chodili modlit...*

T: *A napadne tě ještě něco jiného, proč by mohli jít lidé do kostela?*

R: *Protože věřili... Protože věří v Boha.*

T: *A mohli by mít lidé ještě nějaký jiný důvod, proč jít do kostela?*

R: *Pokřtít se.*

T: *Aha. A jací lidé myslíš, že do kostela chodí?*

R: *Křesťani.*

T: *Zkusil bys je nějak popsat? Co si o nich myslíš?*

R: *Nevím úplně, jak to mám popsat... Že jsou to prostě lidi, který věřej v Boha, který si myslej, že... Já nevím ani co vlastně. Nevím, jak to mám popsat.*

T: *A když jsi říkal, že chodí do kostela křesťané, tak myslíš, že tam chodí i nevěřící lidé? Nebo ti tam nechodí?*

R: *Tak moc vlastně ně jako oni.*

T: *A mohli by chodit do kostela?*

R: *Jo.*

T: *A proč by tam třeba šli? Nebo co by tam dělali?*

R: *Podívat se třeba na nějaký ty sochy nebo třeba na tu sošku...jak se to jmenuje... Jezulátka.*

T: *A ty jsi někdy byl v kostele?*

R: *Jo, byl jsem se školou u Jezulátka.*

T: *A co se tam dělo, proč jste tam šli?*

R: *Měli jsme tam program a oni nám ukazovali... Byli jsme třeba úplně ve věži kostela, kde jsou ty zvony, byli jsme v takovém se dá říct muzeu, kde ono mělo šatičky, který šila Marie Terezie třeba a tak.*

T: *A bylo tam pro tebe něco zajímavého nebo nového, co jsi předtím o kostele vůbec nevěděl?*

R: *Že tam je půda, kde jsou skoro všechny věci... Že jako... To jsem jako tak nějak věděl, ale nevěděl jsem třeba že ty zvony, který jsou v tý věži, mají jména. To jsem třeba vůbec nevěděl, to mě ani nenapadlo.*

T: *A byl jsi někdy ve škole s někým jiným než se školou?*

R: *S mámou jsme se tam byli taky jednou podívat.*

T: *A to jste tam šli proč? Co vás tam vedlo?*

R: *Jenom tak, že jsme šli okolo a ten kostel byl takovej zajímavěj, tak jsme se tam šli na chvíličku podívat.*

T: *A znáš třeba někoho, kdo chodí do kostela pravidelně?*

R: *Ne.*

T: *A co bys řekl, že si lidé myslí o těch lidech, kteří chodí do kostela?*

R: *No, nevím, jakože... Já si myslím, že to je každého věc, jestli chodí do kostela nebo ne. Já třeba v Boha nevěřím a asi věřit ani nebudu... A nevím, asi jako... Podle mě by si měli lidi myslet, že to je každého věc a tak.*

Příloha 7 – Přepis rozhovoru č. 7

Rozhovor č. 7

Veronika, 10 let

T: *Co je to kostel? Jak si ho představuješ?*

R: *No... Já vlastně nevím... Já si to představuju nějak jako velikou ozdobenou budovu.*

T: *A co bys v té budově mohla najít? Kdybys vešla dovnitř, co tam všechno může být?*

R: *Nějaký malý sošky, lavice, a nějaký knihy a pak asi nevím...*

T: *A věděla bys, k čemu takový kostel slouží? Nebo co myslíš, že se v kostele děje?*

R: *No... Já úplně nevím.*

T: *Tak chodí někdo do toho kostela?*

R: *Jo...?*

T: *A kdo myslíš, že tam chodí?*

R: *...*

T: *Kdo by třeba mohl jít do kostela a proč by tam šel?*

R: *Třeba... Já nevím...*

T: *Tak to můžeš zkusit nějak popsat, jestli to neumíš pojmenovat...*

R: *Nějaký lidi, který věří třeba v Ježíše nebo...*

T: *No jasně, to je dobrý nápad. A mohli by tam chodit i lidi, kteří nevěří?*

R: *No, to nevím.*

T: *Mohli by mít taky nějaký důvod jít do kostela?*

R: *Nevím...*

T: *A když ti lidé, kteří věří v toho Ježíše, přijdou do toho kostela, tak co tam tak dělají?*

Proč tam jdou?

R: *Modlí se.*

T: *A mohli by tam dělat ještě něco jiného?*

R: *To nevím...co dalšího...*

T: *A ty jsi někdy byla v kostele?*

R: *No, někdy, když jsem byla hodně malá, takže si to moc nepamatuju.*

T: *A proč jsi v tom kostele byla?*

R: *No, já jsem tam byla jako jenom s babičkou a s dědou.*

T: *A proč jste šli do toho kostela? Co jste tam dělali?*

R: *No, vlastně nevím... My jsme ta byli když jsem byla nějak jako větší, ale moc si to nepamatuju, co jsme tam dělali.*

T: *Říkala jsi, že jsi tam byla s babičkou a dědou?*

R: *Jo.*

T: *A byla jsi ještě s někým jiným v kostele?*

R: *No, někdy třeba s mámou a s tátou a s bráchou, protože tam někdo měl svatbu nebo něco takovýho.*

T: *Tak to jste tam byli na takové velké události. Mohla by tam být ještě nějaká jiná událost než svatba?*

R: *Třeba křtiny.*

T: *A znáš někoho, kdo chodí pravidelně do kostela?*

R: *No, moji babičku a mého dědu, protože ti by tam chodili každé víkend, kdyby nebyl ten koronavirus.*

T: *A proč myslíš, že tam chodí? Co by to pro ně mohlo znamenat?*

R: *No, já vím jenom, že choděj na mši, jinak nevím.*

T: *A víš třeba jak taková mše vypadá? Co se tam děje?*

R: *No, já úplně nevím.. Já si totiž to moc nepamatuju.*

T: *A byla jsi někdy na mši?*

R: *No, možná, ale to si moc nepamatuju, to jsem byla nějak hodně malá, třeba čtyřletá nebo tříletá.*

T: *A co si myslíš o lidech, kteří chodí do kostela?*

R: *Já jsem o tom nikdy nepřemýšlela, takže nevím.*

Příloha 8 – Přepis rozhovoru č. 8

Rozhovor č. 8

Kryštof, 11 let

T: *Co je to kostel? Jak si ho představuješ?*

R: *Tak je to chráněná památka... No... Taky se tam křtěj děti. A dál nevím...*

T: *Jak bys ho třeba popsal? Jak takový kostel může vypadat?*

R: *Neumím to moc popsat.*

T: *Napadne tě, co bys v tom kostele mohl najít? Kdybys vešel do nějakého kostela, tak co by tam všechno mohlo být?*

R: *Třeba varhany nebo Jezulátko a tak.*

T: *A může tam být ještě něco dalšího?*

R: *Nebo nějaký kříž nebo sochy... Potom ještě nějaký lavičky na modlení a tak.*

T: *A co se v takovém kostele děje? K čemu vlastně je?*

R: *Tak modlej se tam a dál nevím...*

T: *Nevíš, jestli by se tam mohlo dělat ještě něco jiného? Nebo jak si to představuješ, když se tam jdou ti lidé modlit?*

R: *Taky se tam můžou... Nevím...*

T: *A jací lidé chodí do kostela? Jací jsou?*

R: *Asi hodně věřej jako na Boha a dál nevím.*

T: *Co si o nich ty myslíš?*

R: *No, tak... Asi by měli bejt správný nebo hodný.*

T: *A myslíš, že chodí do kostela i lidé, kteří nejsou věřící?*

R: *Některý jo asi.*

T: *A proč by tam šli?*

R: *Nevím, aby třeba začali bejt věřící.*

T: *A zkusil bys říct, kolik myslíš, že chodí lidí do kostela?*

R: *Já nevím, to je asi různý.*

T: *A podle čeho myslíš, že je to různý?*

R: *To nevím...*

T: *A ty jsi někdy byl v kostele?*

R: *Byl.*

T: *A s kým jsi tam byl?*

R: *Jednou se školou a jednou s mamkou a s tátou. S tou školou jsme tam šli si tam prohlídnout, jak to tam vypadá v kostele. A když jsem tam byl s mamkou a s tátou, tak to jsem byl ještě menší, tak to si nepamatuju.*

T: *A když jste byli s tou školou v kostele, dozvěděl ses tam něco zajímavého? Nebo bylo tam pro tebe něco nového?*

R: *Že tam... Že jsem se dozvěděl, že má ten Ježíšek hodně šatů nebo aspoň ta panenka... A že tam je spousta soch zlatých. To je tak všechno.*

T: *A znáš někoho, kdo chodí do kostela pravidelně?*

R: *Třeba naše... No, to nevím.*